

Publicerad 2023-09-19 13:03 av Lottie Ålhed

Eget foto

De som banat väg

Kanske är det bara
skogens sus han hör
där någon tycks andas
med tunga djupa andetag
I just den skog där han
i kvällningens milda ljus
slagit sig till ro

För att vila sina gamla ben
och luta sitt trötta huvud
mot en mossig sten
Efter att ha vandrat kring
bland flyttblock och boplatser
ur svunnen tid

Blir han med ens varse
ännu en rest
av en stengårdsgårds mur

Det är då hans egna tankar
plötsligt vandrar iväg
från här och nu till en annan tid
av mycket slit och släp
För att rensa marken från
sten och skräp

för att kunna bruka sin
beskärda del av jordens lott

En tacksam tanke till alla dem
som honom själv före gått
och åkermarken, den som nu
ligger i träda, alltid plöjt och sått

Det är dem han lyssnar till
och tycker sig känna och höra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lottie Ålhed med Poeter.se id #107956 innehar upphovsrätten